

- ๒ -

ต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งบรรจุเข้าวาระการประชุม ซึ่งรัฐสภาโดยเสียงข้างมากของฝ่ายผู้ถูกร้องได้มีมติรับหลักการไว้เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวมีเนื้อหา ดังนี้

(๑) มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๐ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหน้าที่สื่อสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น กับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ

หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญา และการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญา โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป

ในกรณีที่มีปัญหาตามวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๔ (๑) มาใช้บังคับกับการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยอนุโลม”

(๒) มาตรา ๔ ให้ดำเนินการจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

ผู้ร้องเห็นว่า โดยที่รัฐธรรมนูญมิได้มีการแยกมาตราว่าด้วยอำนาจในการปกครองประเทศที่เป็นขององค์พระประมุขออกจากอำนาจในการบริหารประเทศที่เป็นของนักการเมือง เมื่อพิจารณา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ที่ระบุว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ พระมหากษัตริย์จึงอยู่ในฐานะองค์อธิปัตย์ตามที่ได้รับมอบอำนาจอธิปไตยจากปวงชนชาวไทย ดังนั้น พระมหากษัตริย์จึงทรงมีอำนาจในการปกครองประเทศ ซึ่งพระราชอำนาจดังกล่าวปรากฏอยู่ในหลายมาตราของรัฐธรรมนูญ และปรากฏความชัดเจนในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง ที่ว่า

- ๓ -

“พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น กับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ” การจะมีพระบรมราชวินิจฉัยในการทำสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และมีความเกี่ยวข้องกับอนาคตของชาติ ความมั่นคงของชาติที่ส่งผลต่อการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างกว้างขวาง ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ได้บัญญัติให้เรื่องที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาเสียก่อน จึงจะเสนอเพื่อทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยต่อไป ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของพระราชอำนาจเพื่อทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยก่อนการทำสัญญาที่มีผลผูกพันกับนานาประเทศ ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ โดยการตัดข้อความในวรรคสองที่ว่า “หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ” ออกไป จึงกระทบกระบวนการในการมีพระบรมราชวินิจฉัยและรวบรัดให้ทรงใช้พระราชอำนาจส่วนการตัดข้อความในวรรคสามที่ว่า “ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย” ออกไป เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ชัดเจน

การเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๐ มีลักษณะเป็นการละเมิดพระราชอำนาจ ซึ่งเป็นอำนาจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ละเมิดอำนาจอธิปไตยที่เป็นของปวงชนชาวไทย จำกัดสิทธิและสิทธิของประชาชน สร้างสภาวะเสี่ยงต่อการรักษาความมั่นคงแห่งรัฐทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การตัดข้อความที่คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญาออกไป เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ จึงสื่อเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ มีเจตนาปิดบังอำพรางเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนอย่างฉ้อฉล โดยการเพิ่มอำนาจของฝ่ายบริหาร ตัดทอนอำนาจตรวจสอบของรัฐสภา และไม่ส่งเสริมหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ จึงเป็นการกระทำ

ที่ขัดกันแห่งผลประโยชน์อันเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ รวมถึงการละเมิดกระบวนการใช้พระราชอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ทั้งเป็นการละเมิดต่อการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ที่ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ จึงเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ อันเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ และนำไปสู่การล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องทั้งหมดจึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ถูกร้องทั้งหมดเลิกการกระทำความผิด และสั่งให้ยุบพรรคการเมืองของผู้ถูกร้องทั้งหมดสังกัดอยู่ รวมทั้งให้ศาลรัฐธรรมนูญมีมาตรการคุ้มครองชั่วคราวเพื่อพิทักษ์รัฐธรรมนูญ และคุ้มครองสิทธิของประชาชน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำความผิดช่วยยอมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิดแต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วางหลักเกณฑ์ในการที่จะพิจารณารับคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ไว้ว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติให้สิทธิแก่ผู้ทราบการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ที่จะใช้สิทธิให้มีการตรวจสอบการกระทำความผิดได้ โดยให้สิทธิสองประการ คือ ประการที่หนึ่ง เสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และประการที่สอง สามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิดได้ ซึ่งในกรณีที่ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงนั้น จะต้องมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าคำร้องมีมูลกรณีที่จะอาจเป็นการ

- ๕ -

ลี้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงจะเป็นคำร้องที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

สำหรับคำร้องนี้เป็นกรณีและผู้ร้องใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ โดยอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๓๑๕ ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยยกเลิกความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ แล้วเสนอเนื้อหาใหม่ ซึ่งเนื้อหาตามคำร้องยังไม่มีมูลกรณีที่เป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อลี้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขอคุ้มครองชั่วคราวย่อมเป็นอันตกไป

อนึ่ง นายชัช ชลวร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ แล้ว รัฐธรรมนูญมุ่งประสงค์ให้เฉพาะอัยการสูงสุดเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ผู้ทราบการกระทำความผิดจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๖)

[Signature]

(นายเจริญ ภักดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

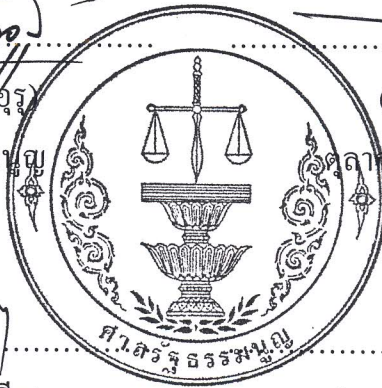
[Signature]

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายชัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ